

« zurück blättern vor »

WALC subst. m., ab 1791; auch *walec*; ‘Gesellschaftstanz im Dreivierteltakt, Musik zu diesem Tanz oder Musikstück in dessen Rhythmus’ – ‘taniec towarzyski w takcie 3/4, muzyka do tego tańca lub utwór muzyczny oparty na jego rytmie’: (1816) 1978 Malwina 94 *leciał przez salę, aby Malwinę do pierwszego walca zamówić*. ◦ (1840) 1949 Słow.Listy I 225, DOR *Skomponowałem wcale niezłego walca do tańca*. ◦ vor 1861 SWIL *Grać, tańczyć walca, walczyka. Walce Straussa*. ◦ (1936) 1955 Hertz B. Samow. 123, DOR *Zaprosiłem Helenkę do następnego walca*. ◦ 1948 Prusz. Karabela 156, DOR *Muzyka grała teraz dobrego walca z “Wesołej Wdówki”*. ◦ 1953 Radio i Świat 24, DOR *Gdy walca tańczono po raz pierwszy na dworze wiedeńskim, wszystkie damy dworu opuściły ostentacyjnie salę na znak protestu przeciwko tańcowi, który szerzy... demoralizację*. – L, SWIL, SW, DOR sowie BAN. ◦ **Var:** *walc* subst. m., (1816) 1978 Malwina 94 – SWIL, SW, DOR; *walec* subst. m., vor 1861 SWIL – L, SWIL, SW (gw.) sowie BAN. ◦ **Etym:** nhd. *Walzer* subst. m., ‘Bezeichnung eines Drehtanzes im Dreivierteltakt; Musikstück, nach dem ein Walzer getanzt wird’, GRI. ◦ **Hom:** †*walec*. ◦ **Der:** *walcować* v. imp., ‘Walzer tanzen’, (1790–1791) 1948 Niemc.Powrót 53, DOR *Kochalam szambelana, cud doskonałości (...) jak cudnie walcował, jakie fraki, halsztuki, ach! jak się, fryzował!* Zuerst geb. L; *walczyk* subst. m., (1829) 1949 Chopin Wyb. 51, zuerst geb. SWIL; *walcowy* adj., 1896 Gomul.Kajet 177, DOR, zuerst geb. SWIL.

« zurück blättern vor »